

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Devrimci Sözleri ve Sloganları

“Sıkı durun biz kaçmadık, yenilmedik... Çünkü Spartaküs proleter devrimin ateşi ve ruhu, kalbi ve beyni, iradesi ve yaptıkları demektir. Çünkü Spartaküs, bütün başarı özlemlerinden, sınıf bilinçli proletaryanın savaşta aldığı bütün kararlardan yanadır... Hepsi başarılarına dek hayatta kalalım kalmayalım, programımız yaşayacaktır.”

(Karl Liebknecht, 15.01.1919)

“Berlin’de düzen hüküm sürüyor. Sizi budala çakallar! Sizin ‘düzen’iniz kumdan inşa edilmiştir. Yarın devrim bir kere daha ayağa kalkacak ve trompet sesleri ortasında sizi dehşete düşürerek haykıracaktır: ‘Buradayım, buradayım, hep burada olacağım!’”

(Rosa Luxemburg, 15.01.1919)

“Münevver ve inkılâpçı gençlerimiz, beyaz yakalı frenk gömleklerini ve parlak kılınçlarını omuzlarından atarak eli nasırlı mazlum halkımızın arasına girerler ve Komünist Fırkası saflarında bütün hayat ve mevcudiyetlerini biçare bahtsız işçi ve çiftçilerimizin açlık, karanlık ve kulluktan kurtulmaları yolunda feda ederlerse, halkımız hakikî ve içtimai inkılaba doğru yükselecek, memleket yağmacılar elinden tamamen kurtulma iktidarını gösterecek ve böylece komünist şarkta büyük bir amele fırkasının mümessili sıfatıyla beynelmilel inkılapçılar arasında hürmetli bir yer tutmaya hak kazanacaklardır.”

(Mustafa Suphi, 29.01.1921)

“Faşizmin tüm ülkelerdeki karşıtları! Kanlı zulümle, terörle, açlık ve savaşla birleşmiş faşizm paramparça edilip yere serilmeden, aramızdan hiç kimse dinlenme ve mola verme hakkına sahip değildir.”

(Clara Zetkin, 20.06.1933)

“Kendi adıma, ölüm beni ürkütmüyor; ben hayatımı feda edeli çok oldu. Şunu da bilmelisin, ölürken hiçbir şeyden pişman değilim, hiçbir şeyden vazgeçmiyorum. Ve her zamandan çok bugün, eminim, biliyorum ki boşu boşuna ölmüyorum, inandığım şey bir gün gerçek olacak.”

(Maurice Pillet, FKP üyesi, 15.12.1941)

“Elveda yoldaşlar, hepiniz, elveda işçi kardeşlerim! Hayat güzel olacak, nefret, sefalet kalmayacak, halkın hakkı kutsal olacak! Ama her şeyi göze alıp kavga vermek, ölenler gibi zafer için her şeyi feda edebilmek gerek” (Maurice Lacazette, FKP üyesi, 20.02.1943)

“Bize yapılanların hiçbiri beni ve arkadaşlarımı yıldırmıyor. Cesaretimiz, içimizdeki ateş, idama kadar sürecek. Bir yurtsever, bir komünist kendini moral yıkıma koy vermez. Teslimiyetçilerden, hainlerden kimileri bizim takatten kesilmemize pek sevinecekler...”

Boşuna umutlanmasınlar, bu zevki tadamayacaklar. Ve çok geçmeden sıra onlara gelecek, o zaman nasıl korkudan tir tir titrediklerini görüp güleceksiniz. Haydi, sevgili arkadaşlar ve dostlar, sizlerden ebediyen ayrılıyorum. Ölmeden önce. Yine sizi düşüneceğim. Cesaret ve umut: parolamız buydu bizim, sizinki de budur!” (Jean Robert, FKP üyesi, 31.03.1943)

“Bizim ardımızdan ağlamamalısınız, mücadele bayrağını hep daha, daha yükseklerle çıkarmalısınız; öcümüzü alacaksınız yoldaşlar. Şan olsun ardımızdan gelen sizlere, hepinize; ölenler ve daha ölecek olanlar size teşekkür ediyor. Fransa’nın çocukları özgür ve mutlu olsunlar diye yakında şu yirmi bir yıllık küçük hayatımı geride bırakacağım; partimin davasına ihanet etmedim, dudaklarımda gülümseme, hançeremde şarkılarla gidiyorum; ölüm beni korkutmuyor. Elveda Partizan Çetelerinden yoldaşlar; Elveda Genç Yoldaşlar! Elveda benim güzel Partim! Elveda benim güzel ülkem! Ölecek olan sizleri selamlıyor.” (Paul Camphin, FKP Komsomolu Yöneticisi, 17.10.1943)

“(G)eri kalanını size hayatınız öğretmeli, aynı bize hayatın öğrettiği gibi. Yaşamınız size özgürlüğün ve yaşamı gerçekten güzel kılan her şeyin bazen çok pahalıya ödenmek zorunda olduğunu öğretmelidir. Ve bizim yerimize başkalarının mücadeleyi sürdüreceklerinden emin olduğumuz için biz teselli buluyoruz...” (Ethel ve Julius Rosenberg, 19.06.1953)

“Zamanın çağrısına kayıtsız kalamayız. Vietnam sonsuz kahramanlık dersleriyle, nihai zaferi kazanmak için verdiği trajik ve günlük mücadele ve ölüm dersiyle buna işaret ediyor... Eğer biz dünya haritasının küçük bir noktasında, kendimizden vereceğimiz ne kadar küçük olursa olsun, bu mücadele içinde hayatlarımızı özveriyle ortaya koyarak yerimizi alabilirsek ve eğer bir gün, kanımızı döktüğümüz, artık bizim olan herhangi bir ülkede son nefesimizi vermemiz gerekirse, bunun ancak eylemlerimizin etki alanını iyice ölçüp biçmemiz sayesinde olduğu bilinmelidir... Ölüm, nereden ve nasıl gelirse gelsin, savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse ve başkaları yeni savaş ve zafer naralarıyla ve de mitralyöz sesleriyle cenazelerimize ağıt yakacaksa; ölüm hoş geldi, safa geldi.” (Ernesto Che Guevara, 09.10.1967)“Türkiye’nin geleceği çelikten yoğruluyor. / Belki biz olmayacağız / Ama / Bu çelik aldığı suyu unutmayacak” (...) “Beni kaçırma yolları arayın ve kaçırmaya çalışın. İdamım veya en azından müebbetim muhakkak. Daha sıkı, daha sağlam, daha kararlı bir savaş dilerim. Hoşça kalın.” (İbrahim Kaypakkaya, 28.02.1973)

“Esas siz teslim olun!” (Sinan Cemgil, 31.05.1971)

“Bilmem biliyor musun?/ ‘Düşman zindanda yenilmez diye / düşünme hiçbir zaman’ / Hatırla / İbrahim’i, Mehmet Zeki’yi, Orhan’ı / Daha sınımsız kurmadı / ‘Cihanımızın’ kanı / Ve

haykır sancağımızdaki kızıl şiarı / Haykır, açıkça olmasa bile / içten içe / ‘Gerillalar ölmez, yaşasın mücadelemiz’” (Hasan Hakkı Erdoğan, Mart 1982)

“Ana, tüm bunları bilerek ve inanarak yaptım. Tek düşüncem devrimci halk hareketinin selameti, sağlıklı gelişmesidir. Sana açıklamayı görev bildiğim bir durum daha var. O da bu kavga içinde hayatımın önemli olmadığıdır. Benim ve gerilla arkadaşlarımın tek düşünce ve hedefi hareketin zafere ulaşmasıdır. Gelecek bizimdir. Tarihi zafer bizim olacaktır. Benim mutluluğum hareketimizin başarısı olacaktır. Varsın düşmanlarımız ölüm cezası versinler, ölüme kadar hapsedsinler. Ne çıkar. Sonunda zafer bizim olacaktır. Ana biz ne çılgınız ne de maceraperestiz. Baskı ve zulüm altındaki bir kurtuluş davasının öncüleriyiz.”
(Cihan Alptekin, 06.09.1971)

“Kurucu önderimiz İ. Kaypakkaya yoldaşın üzerine gerdiği teorik zırh sayesinde, bugüne kadar geçen süreç içinde herhangi bir nitelik dönüşümüne uğramadan varlığını koruma başarısı gösteren partimiz, uzun yılların ürünü olarak kan can pahasına edinilen zengin bir mücadele deneyinin zemini üzerinde, zafere açılan kapıyı adım adım aralamaya başlamıştır bile...”
(Zeki Uygun, 22.11.1986)

“Biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik!” (Mahir Çayan, 30.03.1972)

“Ne Zaman Niçin?- Ülkem / Boyun / Eğmeye / Hazırlanırken / Faşizme / Gerçek / Kurşun / Gibi / Saplandı / Birden / Bire / Yüreğime / İsyanım / Büyüdü / Devleşti / Sığmadı / Bendime / İşte / O / An / Karar / Verdim / Devrim / İçin / Ölümüne” (Kemal Soğukpınar, 15.12.1987)

“Yaşasın Türkiye Halkının Bağımsızlığı! Yaşasın Marksizm-Leninizm’in Yüce İdeolojisi! Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Bağımsızlık Mücadelesi! Kahrolsun Emperyalizm!” (Deniz Gezmiş, 06.05.1972)

“Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın!” (Yusuf Ekinci, 28.05.1991)

“Ben halkımın bağımsızlığı ve mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz! Biz halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika’nın hizmetindesiniz... Yaşasın Devrimciler, Kahrolsun Faşizm..!” (Yusuf Aslan, 06.05.1972)

“Dağlarda hepinize savaştacak bir mevzi hazırlayacağız. Sizleri bekliyoruz.” (Barbara Anna Kirstler, Ocak 1992)

“Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden, halkımın mutluluğu için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar, şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyorum. Yaşasın İşçiler, Köylüler ve Yaşasın Devrimciler! Kahrolsun Faşizm!” (Hüseyin İnan, 06.05.1972)

“Bizler için mutluluk kavga demekse eğer, bu kavgada düşmana ne denli fazla zarar verebilirsek, mutluluğumuz da o denli yoğunlaşacaktır... Belirleyici olan laf değil, bizzat yaşamın kendi pratiğidir ve bu söylediklerimde ne denli samimi olduğumu o pratiğin kendisi gösterecektir.” (...) “Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamanız gerekir.” (Emre Bilgin, 20.07.1992)

“Çok büyük bir ihtimalle bu işin ölümle sonuçlanacağını çok iyi biliyorum. Buna rağmen korkuya, yılgınlığa, karamsarlığa kapılmıyorum ve devrimci olduğum, mücadeleye katıldığım için onur duyuyorum. Böyle düşünmem, böyle davranmam, halka ve devrime olan inancımın gelmektedir... Şunu bilmenizi ve kabul etmenizi isterim ki, sizin binlerce evladınız var. Bunlardan daha niceleri katledilecek, yaşamlarını yitirecek, ama yok olmayacaklar. Mücadele devam edecek ve mücadele alanlarında yaşayacaklar.” (Erdal Eren, 13.12.1980)

“Önümüz kış, kardelen çiçeği gibi olabilmek gerek / onursuz bir yaşam yerine onurlu bir ölüm çok daha güzeldir / Geleceğe bir resim, bir fotoğraf bir yazı ile ulaşamayız / geleceğe bir yürekle ulaşılır / Böyle bir dünyada yaşamının anlamı nedir sence? / Hiç görmediğin insanlar için bile ölebilmektir gerektiğinde...” (Fethi Özdemir, 31.07.1994)

Mezarımı yol üstünde kazsınlar. Üzerine demir yumruklu bir yıldız yapsınlar...” (...) “Dirilip döneceğiz er meydanlarına / Zaman köhne düzenin cellatlarını affetmeyecek / Gerek kalmaz savaş ilanına / Erlerimiz fazla laf etmeyecek.” (Veysel Güney, 11.06.1981)

“Devrim davasının bir tohumu olabilmek, insanlık aleminin tarihsel ilerleyişinde kendi eliyle yarattığı çirkefliklerin içinden sıyrılıp güneşe gömülebilmek; her türlü kişisel menfaatin yeminli düşmanı olup, davaya bağlılık temelinde silah elde sonsuzluğa yönelmek; insan bilincinin vardığı en yüksek düzey olan Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin ışığında ölümün kucağına koşmak... İşte her proleter devrimcinin sonsuzluğa yürüyüşünde geride bırakmak istedikleri.” (Halil Çakıroğlu, 15.04.1995)

“Adımın yazıldığı taş bile yıkılsa da / Kalmamış da olsa şu dünyada mezarım / Hatırlayıp tek canlı gelmeseyse başucuma / O müjdeyi ben doğadan alacağım / Nasırlı ellerle yaratılan o görkemli bayrama / Hiç kimse fark etmeden ben de katılacağım.” (Mustafa Özenç, 20.07.1981)

“Kolay değildir, zora karşı zoru örgütleyip dişe-diş cenkleşmeyi sürdürmek. Kolay değildir bu zorlu yolda, sağa sola yalpalamadan Marksizm-Leninizm- Maoizm biliminin bilinçlerde yarattığı enerjiyle sonuna dek yürüyebilmek. Kolay değil buz kesmiş ellerle, silahı sıkı sıkıya kavramak, donmuş parmakla tetik çekmek.” (Süheyla Dağdeviren, 15.04.1995)

“Eğer eylemim ve ölümümle arkadaşlarıma; partime ve halkıma faydalı olabilirim, bundan mutluluk duyarım. Bütün yeteneğimi, bilgi ve becerimi en üst biçimiyle, istediğim gibi halkımın hizmetine sokabildiğimi, bütün inancımı, kendimi bu davaya adanmışlığımı rağmen, halkıma karşı görevlerimi tam olarak yerine getirdiğimi söyleyemem. Bu yüzden de mezar taşıma: ‘Bu halka karşı borçlu öldü.’ yazılsın” (M. Hayri Durmuş, 14.07.1982)

“Akıp giden zamanın acılarıyla, sevinçleriyle, coşkularıyla, görkemli gösterileri ve şanlı direnişleriyle ’96 yılını geride bıraktık. Yeni bir yıla girerken geçmişten dersler çıkarmış, yönümüzü geleceğe dönmüş, daha güçlü bir şekilde asılıyoruz özgür geleceği yaratma mücadelesine. Özgür geleceği yaratana kadar mücadele alanlarındayız.” (Ümit Dinler, 22.12.1996)

“Geçmişten ders aldım, bu defa kesinlikle öleceğim!” (...) “Biz yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz.” (Kemal Pir, 14.07.1982)

“Ben Polat İyit. Büyük olasılıkla 28 Ocak’taki mahkemeye de gelemeyeceğim. Çünkü o süre dolduğunda ben çoktan komprador patron-ağa devletin karanlık zindanlarını paramparça edip, önümü kesip engellemeye çalıştıkları MLM biliminin ışıklı yolunda yürüyerek Sarıgazi’yi kızdırmış olacağım.” (...) “Kavga ve parti var oldukça ben yaşayacağım.” (Polat İyit, 15.01.1997)

“Onurlu yaşamın bir tek yolu vardır, onurlu yaşamak için mücadele etmek ve gereken zorlukları göze almak. Savaşı ve kayıpları göze almadan yeni bir dünya kurulamaz.” (...) “Üşüyorum, üstüme komüncülerin battaniyesini örtün.” (Yılmaz Güney, 09.09.1984)

“İyi ve güzel şeyler için yaşıyorsan hayatta, ölüm de o kadar güzeldir.” (...) “Durum iyidir, çünkü; çözümsüzlüğün değil çözümün, dağılmanın değil birleşmenin, karamsarlığın değil umudun yolundayız.” (Mehmet Demirdağ, 23.11.1997)

“Arkamızdan bizi çok övüp toprak altında yüzümüzü kızartmayın olmaz mı? Devrim, sosyalizm ve sınıfsız toplum yolunda üstümüze düşen görevi yerine getirmekten mutluluk duyuyorum. Hepinizi önümüzdeki çetin kavgada başarılı ve zafer dolu mücadele günleri dileğiyle kucaklarım.” (Mehmet Fatih Öktülmüş, 30.05.1984)

“Çocuklarımdan ayrılmak pahasına bu kararı vermem elbette ki kolay olmadı. Buraya gelmeyi kendim talep etmiştim yoldaşlardan. Bu kararı verene kadar sancılar çektim belki ama; biliyorum ki daha aktif bir şekilde mücadelenin içine atılmamla en başta onlar ve tüm halkımızın çocukları için savaşmış oluyorum. Onlara güzel ve özgür bir gelecek bırakmak için savaşıyorum! Savaşıyoruz... Yarın öbür gün büyüdüğlerinde bu tavrımdan dolayı anneleriyle gurur duyacaklarına, her zaman başları dik gezeceklerine inanıyorum.” (Leyla Karataş, 27.09.1998)

“Yaşamak bir Türküye bunu, en güzel biçimiyle söylemeye çalıştım. Zafer şarkısının söylendiği günler de gelecek. Kısa da olsa onurlu yaşamının yolunu seçtiğim için mutlu gidiyorum. İyi, güzel şeyler uğruna yaşıyorsa her şey, katlanılmayacak şey yoktur. Ölüm bile basitleşiyor. Anlamlıysa ölüm, yaşamak kadar güzeldir.” (Hıdır Aslan, 25.10.1984)

“Bütün yetmezliklerime rağmen, bütün zaafıma rağmen, kendimi savaşın içine atmalıyım. Düzenin hiçbir olanağı benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Beni ve çevremdekileri insanlıktan çıkarıyor. İnsanlaşmanın tek yolu savaşta yerini almak. Ve bu yolda tereddüt etmeyeceğim.” (Ümit Güner, 27.09.1998)

“Varsa cesaretiniz, gelin!” (Sabahat Karataş, 16.04.1992)

“Ölümle yaşam çatıştı kıyasıyla. Sırrına erdim ölümsüzlüğün. Ve şimdi ben büyüyen kavgamızın ihtiyaçları artmışken vardığım aşamayla yetinmeyi aklımın ucundan geçiremem. Kesinlikle zorunludur yeni zirveleri hedeflemem. İdeolojide derinleşmem, siyasette yetkinleşmem, örgütsel yaşamda ustalaşmam... Vur eskiye yıkılsın, omuz ver yeniye yeşersin!” (Barış Aslan, 01.11.1999)

“Evet yoldaşım, halkımız ölümü yendi, ben de yeneceğim, ben de kendimde ‘beşeri tüm zayıflıkların ayırtıcı gücüne’ ölümüne karşı koyacak bir çift kanat takarak, bir seher vakti sonsuzlukta güneşle kucaklaşacağım. O seher vaktinde kanat çırpmayı başarırsam o zaman kendimi halkıma ve insanlığa olan borcumu bir nebze olsun ödemiş sayacağım. Geride bırakacağım en güzel armağan, en güzel miras bu direniş destanı olacak.” (Zeynep Kınacı-Zilan-, 30.06.1996)

“Belki ölümüm senden daha yakın anne / belki ama inan ki / yeni doğmuş bir çocuk gibi / umut yüklü yüreğim / yarınlar ellerimde / (...) / Evet anne dağ rüzgarına ver kulağını / Alırsın sana ve senin gibi / yiğit halkıma yolladığım selamı.” (Fehiman Bozgurt, 25.04.2000)

“Ölüm Orucuna yenik düşersen eğer bedenimi Gazi’deki ‘Parti Mezarlığı’na gömün. Her bahar orada kavgada olmak istiyorum. Bayraklarla, şakıyan silahlarımızla, yeri göğü çınlatan şiarlarımızla adım adım devrimi orada görmek istiyorum. Kardelenlerimizin özgürce aşka durup dans ettikleri güne değin... Fabrikalardaki işçinin, kanter içindeki emekçinin, faşizme ve köleci kapitalizme ölümcül darbeler iktidara gelinceye kadar...” (Hüseyin Demircioğlu, 25.07.1996)

“Cellat öyle sansın, ‘koparıp aldığını’ sansın. Oysa biz hiç ayrılmadık. Her bir parçamız yoldaşlarımızla, beyinlerde yaşıyor. Nasıl alabilirler ki?” (Muharrem Horoz, 26.03.2001)

“Bazen insanın içinden acaip şeyler geçiyor. Direnişin boyutlarını düşünüyorum. Büyük idealler... Bir yandan da bu işin şehitlerle-cesetlerle yapılacağını bildiğimizden, beklemek sıkıyor insanı. Gel be, gel ölüm diyorsun. (...) Bu ölüm de bizim yeniden doğuşumuz olacak... Ölmez kalırsak da yine bizim yeniden doğuşumuz olacak. Ölürsen çok güzel bir sürecin şehidi olacağım.” (Müjdat Yanat, 25.07.1996)

“Kişiliksiz bir yaşam sergileyemeyeceğimize göre, böyle onurluca bir direnişle ölmek daha gurur verici ve onurlu değil mi? Biz bu sessizlik içinde yazmaya devam edeceğiz tarihi. İnsanlar korkunun ecele faydası olmadığını ya da artık bana dokunmayan yılan bin yaşasın çağının kapandığını anlayacaklar bir gün. Onlara korkularını yenmede yine biz yardımcı olacağız, biz önlerini açacağız, göstereceğiz. Bilinçlendireceğiz. Bu görevi gerçekleştirenlerden biri de benim bugün. Biz olmasak başka canlar olacak, anlıyorsun değil mi? Bu yüzden bunu mutlulukla, gururla, onurla karşılamak gerekir. Yapmaya çalıştığım sadece bu işte... Kısa ama onurlu, başı dik ve namuslu bir biçimde yaşamak; onursuzca, kişiliksizce, riyakarca uzun yıllar yaşamaktan daha iyidir, tercih edilendir benim için.” (Nergiz Gülmez, 11.04.2001)

“İnsanların tek tek yaptıkları bir gün gelir unutulur, ama birlikte yarattığımız değerler hiç unutulmayacak, bundan eminim. Biz güzel günlere uzanan köprüler kuracağız, onların üzerinden işçiler geleceğe yürüyecek. Hepimizin bu işte alınteri var. Yüreğimizde hep başarılabilecek işler ve kazanılacak gelecek... Gel, sen de bizim gibi insanların daha güzel, daha mutlu, daha insanca yaşadığı günlere yürüyebilmeleri için ölümsüz köprüler yapma işine katıl.” (Sibel Sürücü, 22.04.2001)

“Beni bırakın, kendinizi daha fazla tehlikeye sokmayın, yoldaşlar sizi bekliyor onlara ulaşmalısınız... Yoldaşlar partimizin daha fazla kayba tahammülü yok... Yoldaşlara selam edin.” (Bülent Ertürk, 21.05.2003)

“Buğday taneleri nasıl duruyorsa / Başakların içerisinde / Sevdamız da öyle. / Biz / Sabahlarına tırpan sallanmış / Buğday taneleri. / Nasıl düştüysek toprağa / öyle göverdik toprakta. / Bir defaya mahsus değil sevdamız / Dikenli akasya gibi arsız. / Kesildikçe çoğalıyor filizlerimiz.” (Ersin Kantar, 17.06.2005)

“Türkiye’nin geleceği çelikten yoğruluyor. / Belki biz olmayacağız / Ama / Bu çelik aldığı suyu unutmayacak” (...) “Beni kaçırma yolları arayın ve kaçırmaya çalışın. İdamım veya en azından müebbetim muhakkak. Daha sıkı, daha sağlam, daha kararlı bir savaş dilerim. Hoşça kalın.” (İbrahim Kaypakkaya, 28.02.1973)